

РЕШЕНИЕ

№ 1454

гр. Пловдив, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

като разгледа докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело № 20225300502636 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.435,ал.2,т.6 и т.7 от ГПК.

Образувано е по жалба на Г. П. А.,ЕГН-***** от гр.Пловдив,длъжник в изпълнителното производство,чрез пълномощника адв.Л.Н. против отказа на ЧСИ Петко Илиев,рег.№ 821 да прекрати производството по всяко от трите изп.дела по описа на същия ЧСИ,две от които: изп.д.№ 230/21г.и № 621/21г.присъединени към изп.д.№ 229/21г.,поради заплащане на задълженията по трите дела в срока за доброволно изпълнение,обективирани в съобщение до длъжника от 10.08.22г.; за заплащане на разноските по делото,сторени от вискателя-по 480лв.за адв.възнаграждение по всяко от трите изп.дела,както и всички такси по ТТРЗЧСИ, обективирани в ПДИ по трите изп.дела.

В жалбата се релевират оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на действията на ЧСИ с довода,че жалбоподателят е заплатил в срока за доброволно изпълнение задълженията си по трите присъединени дела,поради което производството по делата следва да се прекрати,като А. не дължи разноски за адв.възнаграждение,евентуално същите следва да бъдат намалени до размер на 200лв.по всяко изп.дело до предвидения в НМРАВ № 1/04г.минимум,а начислените суми по ТТРЗЧСИ не били съобразени с паричното вземане по делата и липсвало посочено правно и фактическо основание за начисляването им-нарушение на чл.79,ал.2 от ЗЧСИ.Иска се отмяна на постановлението за разноските по трите изпълнителни дела и за всички такси по ТТРЗЧСИ,инкорпорирано в три броя покани за доброволно изпълнение и на отказа да се прекрати изпълнителното производство по трите дела.При условията на евентуалност,а не на алтернативност,както грешно е посочил жалбоподателят,се иска намаляване на размера на адв.възнаграждения и разноските за ЧСИ.

Ответната страна по жалбата-взискателят Община Сопот,БУЛСТАТ *** изразява становище за неоснователност на жалбата,като изтъква,че дългът е събран частично,но не изцяло,както твърди длъжникът,а направените разноси са съобразени с чл.10,т.1 и т.2 от НМРАВ.

В писмените си мотиви по чл.436,ал.3 от ГПК съдебният изпълнител изразява становище за допустимост,но неоснователност на жалбата по подробно изложени съображения.

Пловдивският окръжен съд,като взе предвид доводите в жалбата и данните по изпълнителното дело,намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице-длъжник в изпълнителното производство,в срока по чл.436,ал.1 от ГПК,срещу подлежащи на обжалване актове на съдебния изпълнител по см.на чл.435,ал.2,т.6 и т.7 от ГПК,поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Пред ЧСИ П.Илиев са образувани три изпълнителни дела:№ 229/21г.,№ 230/21г.и № 621/21г.срещу един и същи длъжник-Г. П. А. по молби от един и същи взискател- Община Соп,въз основа на три отделни акта за установяване на задължения по декларация за неплатени пътен данък и данък МПС за различни периоди от време.Към първото изп.дело-№ 229/21г.са присъединени останалите две изп.дела по молба на взискателя.

С всяка от молбите за образуване на изп.дело взискателят е поискал пълно проучване на имущественото състояние на длъжника и посочил изп.способи-налагане на възбрана при установяване наличие на недв.имот,налагане на запори върху: секвестрируеми доходи на длъжника,дялове и акции в търг.дружества и върху МПС,ако се установи,че длъжникът е собственик на такива,изготвяне на опис и оценка на движимо имущество на длъжника.В изпълнение на това ЧСИ е наложил възбрана върху недв.имот,собственост на А.,както и е наложил запори върху МПС,негова собственост.

На 15.07.21г.по трите дела постъпват молби от длъжника с искане за прекратяване на изп.производство,както и искане за издаване на разпореждане,с което да се индивидуализират таксите и разноските по ТТРЗЧСИ с тяхното основание и размер.С повторна молба от същата дата длъжникът е представил вносни бележки за заплатена от него по сметка на ЧСИ сума в размер на по 200лв.за всяко от трите изп.дела.Посочил е,че ежесечно ще внася сума в размер на 200лв.по всяко дело до пълното погасяване на задълженията му.Становището на взискателя по молбите на длъжника е да не се прекратява производството по делата.Постъпила е молба от 04.08.22г.от А. с ново искане за прекратяване на производството по изп.дела поради заплащане в срока за доброволно изпълнение на задълженията му и за недължимост на разноските по делата.Взискателят е поискал длъжника да представи доказателства за датата и размера на извършените плащания,като е посочил,че задълженията по изпълнителните дела не са погасени и е описал дължимите суми.

По изп.д.№ 229/21г. на 17.08.и на 30.09.22г.са постъпили суми,всяко от които в размер на 200лв.доброволно платени,които ЧСИ е разпределил за погасяване на задължението по това изп.дело.На 26.10.21г.на длъжника е връчена сметка за размера на дълга по изп.дело № 229/21г.,в която таксите и разноските по ТТРЗЧСИ са индивидуализирани по основание и размер. По останалите две изпълнителни дела ЧСИ е оставил без движение искането за издаване на разпореждане за определяне размера на таксите по ТТРЗЧСИ до заплащане на такса по т.12 от Тарифата.Длъжникът не е внесъл таксата.

ЧСИ е оставил без уважение молбата на длъжника от 04.08.21г.без уважение и без да посочва каквито и да било мотиви за отказа си.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

От доказателствата по трите изп.дела е видно,че длъжникът е извършил частично плащане на всяко от задълженията си по трите дела,но не и пълно такова.

По отношение на отказа за прекратяване на изп.производство:

Прекратяване на изп.производство по искане на длъжника е възможно в хипотезата на чл.433,ал.1,т.1 от ГПК,според която длъжникът следва да представи точно определени доказателства (надлежно заверена разписка от взыскателя,квитанция от пощенска станция или писмо от банка),от които да е видно,че сумата по изп.лист(респ.по акта за установяване на задължения) е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изп.производство.В случая нито има доказателства,нито се и твърди от длъжника да е платил преди образуване на изп.производство по трите дела.Нещо повече-не се установява да е платил и изцяло задълженията си по актовете за установяване на задължения.Не са налице и другите хипотези за прекратяване на производството по изп.дела по т.2-8 от ал.1 на чл.433 от ГПК,поради което правилно ЧСИ е отказал да прекрати изп.производство.Жалбата в тази й част следва да се остави без уважение.

По отношение на разноските:

Жалбоподателят счита,че не дължи разноски за адв.възнаграждение по трите дела.От представеното по трите дела приложение № 1 към ДПЗС,сключен между Община Сопот и пълномощника адв.Д.П. за събиране на просрочени и неплатени вземания на общината е видно,че страните са уговорили възнаграждение за образуване и водене на изп.производство срещу длъжници на общ.С.в размер,определен съгл.чл.10 от НМРАВ.Съответно по изп.д.№ 229/21г.е представена квитанция за заплатено адв.възнаграждение в размер на 525лв. с ДДС,а по изп.д.№№ 230/21г.и 621/21г.-по 480лв.с ДДС,които суми са приети от ЧСИ разноски на взыскателя.

Съгласно разпоредбата на чл.10,т.1 от НМРАВ минималният размер на адв.възнаграждение за образуване на изпълнително дело е в размер на 200лв.,а съгласно чл.10,т.2 от Наредбата минималният размер на адв.възнаграждение за процесуално представителство по изп.дело се определя за удовлетворяване на парични вземания до 1000лв.,(каквто е случаят по изп.д.№ 230/21г.и изп.д.№ 621/21г.)-в размер на 200лв.При вземания над 1000лв.(каквто е случаят по изп.д.№ 229/21г.) сумата се определя на ½ от съответното възнаграждение по чл.7,ал.2,т.2-7от НМРАВ.Т.е.минималният размер на адв.възнаграждение за образуване и за процесуално представителство по изпълнително дело № 229/21г. е 434лв.(200лв.по ал.10,т.1 и 234лв.по чл.10,т.2 от Наредбата),а по изп.дело № 230/21г.и изп.д.№ 621/21г.-по 400лв.(по 200лв.за образуване и по 200лв.за процесуално представителство).Или общия размер на адв.възнаграждения по трите дела е 1234лв.Възнагражденията са претендирани с начислен ДДС,но по изп.дела не са представени доказателства,че адв.П. е регистриран по ЗДДС,поради което адв.възнаграждения е следвало да се присъдят в размера им без начислен ДДС.

Настоящата инстанция не споделя доводите на жалбоподателя,че на взыскателя се дължи възнаграждение само за образуване на изп.дело,тъй като не са предприемани изп.действия по трите изп.дела.От молбата за образуване на изп.дело е видно,че взыскателят е поискал от съдебния изпълнител пълно проучване на имущественото състояние на длъжника,налагане на запори и възбрани и в изпълнение на това ЧСИ е наложил забрана по изп.д.№ 229/21г.и запори върху МПС по всички изп.дела,правил е справки за установяване на имущественото състояние на А..И запорите,и възбраната са били наложени,т.е. осъществени са действия не само по образуване на изп.дело,тъй като са поискани и предприети реални същински действия въз основа на молбата на взыскателя.Освен това производството по изп.дела не е прекратено,задълженията на длъжника не са погасени изцяло и по делата могат да бъдат извършвани и други

изпълнителни действия в резултат на осъществявано от пълномощника на вискателя процесуално представителство. Следователно се дължи адв.възнаграждение по чл.10,т.1 и по т.2 от НМРАВ за образуване и процесуално представителство по изп.дела в общ размер на 1234лв.за трите дела.В този смисъл жалбата е частично основателна и следва да се отменят постановленията за разноските за адв.възнаграждение,обективирани в ПДИ по трите изп.дела,като се намали адв.възнаграждение по трите дела съответно от 525лв.на 434лв.по изп.д.№ 229/21г.и от 480лв.на 400лв.по останалите две изпълнителни дела.Тъй като това са минималните размери,предвидени в Наредбата,неоснователно е възражението за прекомерност на адв.възнаграждения.

По отношение на всички начислени такси по ТТРЗЧСИ:

Доводите на жалбоподателя за недължимост на тези суми е,че те са определени в разрез с разпоредбата на чл.79,ал.2 от ЗЧСИ при липса на посочено правно и фактическо основание за начисляването им.

По изп.дело № 229/21г.е изготвена сметка,която отговаря напълно на изискванията на чл.79,ал.1 и 2 от ЗЧСИ,включително е отчетено направеното плащане от страна на длъжника,поради което съображенията на жалбоподателя са неоснователни.Сметката представлява постановление за разноски по см.на т.2 от ТР №3/2015г.на ОСГТК на ВКС.Жалбата в тази ѝ част е неоснователна.

По отношение на изп.д.№ 230/21г.и изп.д.№ 621/21г.сметки не са изготвяни,доколкото А. не е внесъл дължимите за това ДТ,но ЧСИ е посочил суми за заплащане и по двете дела като такси към ТТРЗЧСИ в призовките за доброволно изпълнение,без да индивидуализира какви са тези такси,а ПДИ,в които се посочват разноски,също представляват постановление за разноски.Длъжникът не е длъжен да изчислява сам размера на всяка от таксите,запознавайки се със съдържанието на изпълнителното дело,а отделно от това не е достатъчно само да се посочи,че таксите са наложени на осн.ТТРЗЧСИ,необходимо е да се посочи и по кои точки от Тарифата е наложена съответната такса.В тази част жалбата е основателна и постановленията за разноските,обективирани в ПДИ по изп.д.№ 230/21г. и № 621/21г.следва да се отменят досежно таксите по ТТРЗЧСИ и да се върнат делата на ЧСИ за определяне на дължимите такси,индивидуализирани с правно основание и размер.

С оглед на гореизложеното,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на ЧСИ П.Илиев,рег.№ 821,обективиран в съобщение до длъжника изх.№ 21415/10.08.22г.по **изп.дело № 229/21г.** да намали направените от вискателя Община Сопот разноски за адвокатско възнаграждение,определени с постановление за разноски,инкорпорирано в ПДИ от 10.05.21г. до длъжника Г. П. А.,като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

НАМАЛЯВА от 525лв. на 434(четиристотин тридесет и четири)лв.разноските,дължими по **изп.д.№ 229/21г.**от длъжника Г. П. А.,ЕГН-*****,на вискателя Община Сопот,БУЛСТАТ 115816423 за заплатено адвокатско възнаграждение.

НАМАЛЯВА от 480лв. на 400(четиристотин)лв.разноските,дължими по **изп.д.№ 230/21г.**от длъжника Г. П. А.,ЕГН-*****,на вискателя Община Сопот,БУЛСТАТ 115816423 за заплатено адвокатско възнаграждение.

НАМАЛЯВА от 480лв. на 400(четиристотин)лв.разноските,дължими по **изп.д.№ 621/21г.**от длъжника Г. П. А.,ЕГН-*****,на вискателя Община Сопот,БУЛСТАТ *** за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОТМЕНЯ постановление за разноси,инкорпорирано в ПДИ до длъжника Г. П. А.,ЕГН-***** от 10.05.21г.в *частта му*,с която са определени такси по ТТРЗЧСИ в размер на 228,05лв.с ДДС по **изп.д.№ 621/21г.**,както и постановление за разноси,инкорпорирано в ПДИ до длъжника Г. П. А.,ЕГН-***** от 10.05.21г. в *частта му*,с която са определени такси по ТТРЗЧСИ в размер на 260,16лв.с ДДС по **изп.д. №230/21г.**

ВРЪЩА делото на ЧСИ П.Илиев,рег.№ 821 за индивидуализиране на таксите по ТТРЗЧСИ по **изп.д.№ 230/21г.** и **изп.д.№ 621/21г.**съобразно дадените в мотивната част указания.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Г. П. А.,ЕГН-*****,длъжник в изпълнителното производство в *частта ѝ* против отказа на ЧСИ Петко Илиев,рег.№ 821 да прекрати производството по **изп.д.№ 229/21г.**,**изп.д.№ 230/21г.** и по **изп.д.№ 621/21г.**по описа на същия ЧСИ,от които изп.д.№ 230/21г.и № 621/21г.са присъединени към изп.д.№ 229/21г.,обективиран в съобщение до длъжника от 10.08.22г.,както и в *частта ѝ* против определените по **изп.д.№ 229/21г.**разноси по ТТРЗЧСИ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____